

Deres Kongelig Højhed
Ærede Prismodtagere
Mine damer og herre
Kære Tordenskjold Venner

I fætter Herman Wessels ånd
med rystende hånd,
jeg vil min hyldest frembære
til vor helt og ven og til alle I kære
Tordenskjolds venner
og alle I søværns lemmer.

Deres Kongelige Højhed og Eder:
Ja, alle I eder og heder
I helt Excellente personer
også I som for længst har fået jeres pensioner
og I mine Damer
og dem som jer oma®mer
og I mine Herre, som er her tilstede –
ikke alene for at æde
og drikke,
men også for at klikke
jeres glas
og gå bajads
og gi` plads
til en hyldest
med fyldest
når den er allerbedst
ved Tordenskjolds fest.

En Skjald kom for skade
et kvad ham at lade,
eller: var det en kladde?
Om Vor Helts eskapade,
som her skal proklameres
og det skal ingenlunde modereres,
for det skal nemlig honoreres
at vor Helt,
som var kendt i hvert et bælt
altid kom uanmeldt.

Gode Frænder

Jah alle I Tordenskjolds Venner,
om Vor Søhelt vil jeg kvæde
en ode til jeres glæde:
”Jeg vil sjunge om den Helt
vidt berømt fra sund til bælt”.

Alt hvad der hændte,
også det mindre kendte,
også det der vendte
og som siden sendte
Vor Helt den excellente
til sit permanente
og nu præsenté,
men meget kendte
- til tider overrendte –
hvilested,
hvormed det kom sig at Vor Helt
fik sit endelige opholdssted
i Holmens Kirke
efter sit virke.

For i Holmens Kirke de ham grov,
dengang den svenske oberst drog
sin kårde
i hans pulsåre.

Lad det nu lige ligge,
mens vi til Tordenskjold vil prikke
og fortælle om ham vor Helt,
som fra sund til bælt
var vidt berømt -
joh - hans historie er ikke udtømt!

Ombord i Hvide Ørn
vor Tordenskjold og hans bjørn
- men lad os nu lige begynde,
og vi vil os ikke skynde,
da det hele begyndte
og svensken forkyndte -
det var på Øsle og Gotland
og det er slet ingen and,
ombord var mere end 100 mand.

På fregatten Hvide Ørn
vor Helt tog sin tørn
med kun 30 kanoner;
men under hans direktioner
og med vovemod
som en anden Kong Gulerod
han råbte svensken an:
”Om de ku` holde Stand?”

Øsels og Gotlands mandskab
mødte den Flab
med rædsel og skræk,
for de vidste Han var fræk.

”For om natten er to
gange så lang”,
lys og lyde ham varsko,
så de peb deres sang:
”Den hilser på os i nat,
når han går grassat
- den vældige krabat –
og gør os til salat.
Det er det rene attentat!
når han os i kravatt-
-en tager,
og med førergreb
os nedslager,
med angreb
og blokadegreb –
jahahh sagde svensken:
”Vi er i bekneb
og får mavekneb”.

Og det gik, som det måtte gå,
så vor Helt kunne nå
berømmelsens tinde
og dertil vinde
sit helte-ry
om hvilken, der siden har stået gny.

Nu skal jeg alt fortælle,
mens I mere vin bælle,
om Hans Majestæts troe Knægt,
som fra linieskibet Laaland
useet og frækt
med ganske få mand
på pris-hukkert
fra Larvik til København,
efter en ufrivillig dukkert
tilsidst kunne kravle op på Sjællands bavn.

For ifølge pålidelig kilde
gik det ham ilde
den Tordenskjold
med adelsskjold
på trods af mukkert
muskadonder og hukkert.
For svensken ham bore
og hans besætning score,
det var ikke nogen lise
de tog hans besætning som prise.

Og vor Helt kom for skade
sin bjørn at forlade,
så den faldt i svenskens vold,
som gjorde den kold
før de den parterede.
De over vor Helt hoverede!
da bjørnen tracerede
og marinerede
i øl med løg-kompot,
for siden de dens knogler kasserede.
Det var det rene komplot!

For som fanger de af svensken førtes
og bjørnen den kørtes
gennem en kød-hakker -
det var en død så vakker!
Det var forsmædeligt
ja, helt og aldeles utilstedeligt,
at svensken bjørnen med aroma
og stjerneanis og NOMA
serverede,
mens de excellerede
i bjørnesuppe og steg
og med skål sagde ”hej-
-san” og ”helan går”,
vi, Tordenskjold får!

Bjørnen er et kapitel
for sig
ikke som Vilhelm Tell
nej, kun for leg.
Tordenskjold
dets øre til sigte brugte.

Den var i hans vold,
han kunne den tugte,
for den var tam
og ku´ gå løs –
hvorfor det var synd og skam,
at svensken ham tog på deres øs.

Når den bjørn poserede
Tordenskjold dosserede
en kugle eller to
og alle de lo
- for den var jo tam
som et lille lam.
Og den ku´ danse
og tillige med svanse
og Tordenskjold den drille,
hvor andre den hilde.
Vi håber at bjørnen smagte svensken ilde
da de den som ragout -
for Tordenskjold at drille -
serverede - SGU!

Det var ikke med krudt og kugler,
hvorfor ingen anede ugler
i mosen,
da Tordenskjold på hosen
til svensken sagde BRØ
da han som en anden frø
sløret
gennem pløret
med få mand
om natten med list,
gik i land,
og helt uden tvist,
og miltbrand
overrumblede Marstrand.

Det var Tordenskjolds soldater,
som uden granater og tallatter
Marstrand besatte
for den at beskatte!
Og hvor kommandanten det sølle skrog,
som en anden fjog (fjov)
og bleg
da han om nåde skreg.
Eller var det: at han var parat
som en anden kastrat.

Ja, det er sandt,
at Tordenskjold den svenske kommandant
på frokost bød
og de den begge nød
med snaps og matlikør
og kommandanten blev temmelig ør,
hvorfor det for ham svimlede
så han nærmest himlede
da han med Tordenskjold gik tur i sin by,
som nu siden den årle gry
var faldet i danske hænder
til Tordenskjold den Distanceblænder.

Jeg kunne alt mere fortælle
Også da oberst Stael ham med kårde fælde.
Ja, det er ikke udtømt det repertoire
men la morale de cet histoaire

ER:

At vi Tordenskjolds ry
til hver en tid vil forny.
For med tak til Fru Friisager,
vi har mange historier på lager

Derfor vil vi med det danske løsen
ham Peder Wessel Tordenskjold, ham knøsen
lykønske og med hurraer tilråbe
og på flere jubeldage håbe

Tordenskjold leve:3xhurra